

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. Z. a P., D.**, IČO: X., zastúpeného JUDr. J. M., advokátom, P., proti žalovanému: **D. Z. P., a. s., E.**, IČO: X., **o zaplatenie 1 058 474,10 eur (31 887 590,50 Sk) s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Košice II. pod sp. zn. 36Cb/1340/1999, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/1/2009-349 z 11. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 3 028,86 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd rozsudkom č. k. 36Cb/1340/1999-288 zo 7. októbra 2008 v znení opravného uznesenia č. k. 36/Cb/1340/1999-318 zo 4. decembra 2008 zastavil konanie v časti 31 887 590,50 Sk. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 22 090 723,95 Sk a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 463 410,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia 31 887 590,50 Sk a poplatku z omeškania vo výške 0,05% za každý kalendárny deň omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia zo sumy 22 195 473,78 Sk, poplatku z omeškania vo výške 0,1% za každý kalendárny deň omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia zo sumy 9 692 116,72 Sk. Zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného vznikol dňa 1. augusta 1995 zmluvou o poskytovaní Z. starostlivosti uzatvorenou podľa § 262 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 273/1994 Z. z., zákona č. 277/1994 Z. z. o Z. starostlivosti a zákona č. 98/1995 Z. z. o liečebnom poriadku. V čl. 2 bol dohodnutý

predmet zmluvy - poskytovanie zdravotnej starostlivosti poskytovateľom pre poistencov a následná úhrada skutočne realizovaných výkonov poisťovňou. Poskytovateľ poskytuje zdravotnú starostlivosť v súlade so zásadami slobodnej voľby lekára a zdravotníckeho zariadenia. V čl. 3 boli dohodnuté fakturačné a platobné podmienky, kde finančná úhrada za poskytnutú zdravotnícku starostlivosť sa riadi všeobecne platnými predpismi v čase podpísania zmluvy, pričom cena jedného bodu je 0,20 Sk. Touto zmluvou sa tiež dohodli, že fakturačným obdobím je 1 kalendárny mesiac a poskytovateľ predloží poisťovni zálohovú faktúru do 14 kalendárnych dní po skončení fakturačného obdobia. Neoddeliteľnou súčasťou faktúry sú zúčtovacie doklady alebo iné doklady, ktoré obsahujú všetky údaje požadované poisťovňou. Poisťovňa uhradí zálohovú faktúru podľa predloženej faktúry do 5 pracovných dní. Ak poisťovňa neuhradí poskytovateľovi faktúru v lehote splatnosti, poskytovateľ je oprávnený osobitnou faktúrou uplatniť nárok na poplatok z omeškania vo výške 0,05% z fakturovanej sumy za každý deň omeškania. Prílohou tejto zmluvy je okrem iného aj zriaďovacia listina podľa smernice Ministerstva zdravotníctva SR č. 2/94. Zmluvou č. 6600/02/0/30/1998, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu a právny predchodca žalovaného o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ktorá bola podpísaná žalovaným dňa 30. apríla 1998 a žalobcom dňa 18. mája 1998. V článku 5 bod 4 si dohodli pri omeškaní so splnením peňažného záväzku poplatok z omeškania vo výške 0,1% z dlžnej sumy za každý kalendárny deň omeškania.

Dokazovaním súd zistil, že na základe zmlúv, uzavretých medzi právnymi predchodcami účastníkov o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, boli právnemu predchodcovi žalovaného vyúčtované náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a ku dňu podania žaloby nezaplatil žalobcovi sumu vo výške 31 887 590,50 Sk. Ku dňu 19. 06. 2002 žalovaný nezaplatil poplatok z omeškania vo výške 36 321 105,86 Sk. Žalobca následne oznámil, že na základe uznesenia zastupiteľstva Nitrianskeho samosprávneho kraja (ďalej NSK) č. 276/2005 zmeneného uznesením č. 386/2005 zastupiteľstvo NSK schválilo zánik príspevkových organizácií v jeho zriaďovateľskej pôsobnosti, a to medzi nimi aj N. s P. K., ich zlúčením do novovzniknutej rozpočtovej organizácii NSK „S. Z. a P.“ ku dňu 1. januára 2006. Na uvedenú spoločnosť, ktorá je právnym nástupcom zaniknutých organizácií, prechádzajú dňom 02. 01. 2006 všetky ich práva a záväzky. Súdu bola predložená aj zriaďovacia listina č. 5-2005-5/5 NSK o zriadení rozpočtovej organizácie NSK s právnou subjektivitou s účinnosťou od 01. 01. 2006. Súd poukázal na ustanovenie § 107 ods. 4 O. s. p.,

v súlade s ktorým pokračoval v konaní so S. Z. a P. ako právnym nástupcom žalobcu N. s P. K.. Vzhľadom k tomu, že išlo o generálnu sukcesiu, všetky Z. a P. zaniknutých organizácií prešli k 01. 01. 2006 na právneho nástupcu, ktorým je S. Z. a P.

V priebehu konania došlo k viacerým zmenám týkajúcich sa právneho nástupníctva na strane žalovaného, pričom právnym nástupcom žalovaného sa stala spoločnosť D. Z. P., a. s. Žalovaný nesúhlasil s uplatnením nárokov žalobcu a na základe informácie o účtovných dokladoch o úhrade žalovanej pohľadávky, ktorá bola zaslaná žalovanému 29. 09. 2008. V dôsledku čoho zobral žalobca návrh na začatie konania v časti istiny vo výške 31 887 590,50 Sk späť a súd v tejto časti konanie zastavil. Žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 22 090 723,95 Sk, čo súd posúdil ako zmenu návrhu, ktorú podľa § 95 ods. 1 O. s. p. pripustil. Žalovaný namietal jednotlivé splatnosti faktúr, resp. dni zaplatenia predmetných peňažných záväzkov žalobcovi. Žalobca však pri týchto namietaných sporných faktúrach poplatok z omeškania si neuplatnil. Súd s poukazom na § 120 ods. 3 O. s. p. si osvojil skutkové zistenia, založené na zhodnom tvrdení účastníkov a uplatnenom nároku na zaplatenie poplatku z omeškania a rozhodol s odkazom na ustanovenie § 262 Obchodného zákonníka a § 38 ods. 3 zákona č 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov celkom vo výške 463 410,-- Sk.

Na odvolanie žalovaného, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1 893,39 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetom odvolacieho konania je nárok žalobcu na zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 733 277,70 eur (22 090 723,95 Sk). Žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca nemá spôsobilosť byť účastníkom konania. Z výpisov z obchodného registra vedeného Okresným súdom Bratislava I, odd. Sa, vložka č. X. a vložka č. X. odvolací súd zistil, že pohľadávky a záväzky spoločnosti D. Z. P., a. s. v likvidácii, prevzala spoločnosť D. Z. P., a. s., s účinnosťou od 31. 12. 2009. Z uvedených dôvodov odvolací súd pokračoval v konaní s právnym nástupcom žalovaného.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatoval správnosť dôvodov prvostupňového súdu. Na zdôraznenie správnosti poukázal na obsah listín predložených žalobcom, z ktorých nepochybne vyplýva vôľa Nitrianskeho samosprávneho kraja ako zriaďovateľa, ktorú sám nikdy nespochybnil, zriaďiť rozpočtovú organizáciu S. Z. a P.. Z textu zriaďovacej listiny vyplýva, že vydáva zriaďovaciu listinu o zriadení rozpočtovej organizácie s právnou subjektivitou s účinnosťou od 01. 01. 2006, v ktorej špecifikuje názov organizácie, jej právnu formu, sídlo, predmet činnosti, štatutárny orgán a určenie času, na ktorý sa zriaďuje. Schválenie zriaďovacej listiny zahŕňa podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie o zriadení žalobcu v zmysle zákona. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 1 893,39 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal žalovaný dovolanie v zákonom stanovenej lehote, podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p. Má za to, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil vec. Tvrdí, že označený žalobca – S. Z. a P. ako rozpočtová organizácia Nitrianskeho samosprávneho kraja, nie je spôsobilým subjektom právnych vzťahov, t. j. nemá právnú subjektivitu (§ 19 O. s. p.), a teda ani nemôže v občianskom súdnom konaní vystupovať ako účastník konania. V uznesení NSK sa uvádza, že tam označené nemocnice, medzi nim aj N. s P. K. zanikajú dňom 30. 11. 2005 ich zlúčením do rozpočtovej organizácie „S. Z. a P.“. Následne tento dátum bol pozmenený na deň 01. 01. 2006. Pričom pri zlúčení sa vždy aspoň jedna spoločnosť zrušuje a jedna zo zúčastnených (už existujúcich) spoločností je právnym nástupcom, na ktorého prechádza obchodné imanie zrušených spoločností. Vzhľadom na skutočnosť, že rozpočtová organizácia S. Z. a P. v čase zániku vyššie uvedených rozpočtových organizácií, medzi ktorými je i N. s P. K. neexistovala, nemohlo dôjsť k zániku rozpočtovej organizácie N. K. zlúčením s neexistujúcou rozpočtovou organizáciou - S. Z. a P. Z právneho hľadiska teda k zániku nemocníc s poliklinikou ich zlúčením nedošlo.

Ďalej žalovaný namieta, že nedošlo ani k platnému zriadeniu rozpočtovej organizácie s názvom „S. Z. a P.“. Z uznesenia č. 276/2005 zastupiteľstva NSK v znení uznesenia č. 386/2005 jednoznačne vyplýva, že menované zastupiteľstvo nerozhodlo o zriadení rozpočtovej organizácie s názvom „S. Z. a P.“. Podľa rokovacieho poriadku NSK

zastupiteľstvo rozhoduje hlasovaním. Na platné uznesenie je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny hlasov prítomných poslancov, v prípade, ak je zastupiteľstvo uznášaniashopné. Nariadenie a uznesenie zastupiteľstva musí podpísať predseda najneskôr do 10 dní od ich schválenia. V danom prípade k hlasovaniu zastupiteľstva o predmetnej otázke, t. j. o zriadení rozpočtovej organizácie vôbec nedošlo, súd preto nemôže predpokladať prijatie platného uznesenia. Nie je preto možné rozhodnutie kolektívneho orgánu, akým je zastupiteľstvo samosprávneho kraja, nahradiť tvrdením, že vôľa samosprávneho kraja vyplýva z iného uznesenia, ktoré bolo riadne prijaté. Zastupiteľstvo NSK v predmetnom uznesení schvaľuje iba zánik príspevkových organizácií, zriaďovaciu listinu rozpočtovej organizácie S. Z. a P. a rozsah prechádzajúcich Z. a P. a prechod pracovnoprávných vzťahov. V predmetnom uznesení však chýba akékoľvek rozhodnutie o zriadení rozpočtovej organizácie, príp. i ustanovenie o tom, že schvaľuje zriadenie konkrétnej rozpočtovej organizácie. Zriaďovaciu listinu nemožno považovať za akt zriadenia rozpočtovej organizácie, pretože zriaďovaciu listinu vydáva zriaďovateľ ex post, ako deklaratórny úkon o tom, že došlo k zriadeniu rozpočtovej alebo príspevkovej organizácie. Zriaďovacia listina je iba deklaratórnym aktom, ktorý však v danom prípade osvedčuje niečo, k čomu de iure nedošlo. Je preto podľa žalovaného neplatná, pretože je v rozpore tak s právnym ako i reálnym stavom. Preto k zániku príslušných nemocníc s polikliniou, ako príspevkových organizácií došlo ich zrušením bez právneho nástupcu.

Ďalší nedostatok, ktorý žalovaný vytýka ako právny nedostatok predmetného uznesenia, spôsobujúci, že práva a povinnosti zaniknutých nemocníc prešli priamo na Nitriansky samosprávny kraj, je nesplnenie podmienky vymedzenej ustanovením § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, v znení neskorších predpisov, podľa ktorej musí zriaďovateľ určiť v rozhodnutí o zániku rozpočtovej alebo príspevkovej organizácie termín, ku ktorému prechádza na právneho nástupcu tam vymedzený majetok, vrátane súvisiacich práv a záväzkov. V posudzovanom uznesení zastupiteľstva takýto dátum nebol uvedený, uznesenie obsahuje iba dátum zániku príspevkových organizácií. Z toho vyvodzuje záver, že k prechodu práv a záväzkov nedošlo, resp. že tieto ex lege prešli na Nitriansky samosprávny kraj.

Domnieva sa, že právne úkony S. Z. a P. vo vzťahu k tretím osobám sú nulitné, pokiaľ nedôjde k riadnemu zriadeniu rozpočtovej organizácie a zároveň k príslušnej zmene

zriaďovacej listiny. Z týchto skutočností žalovaný vyvodzuje, že žalobca – S. Z. a P. nemá právnu subjektivitu, a teda nie je spôsobilým byť účastníkom konania, z čoho aj vyvodzuje dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. b/ O. s. p.

Napáda tiež právne nástupníctvo na strane žalovaného. Súd postupoval nesprávne, keď automaticky vydal rozhodnutie, ktorým zaviazal na plnenie právneho nástupcu. Domnieva sa, že ak súd nevydal riadne uznesenie, ktorým právny nástupca žalovaného vstúpil do konania, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Je toho názoru, ak súd chcel pokračovať v konaní s právnym nástupcom žalovaného, mal vydať uznesenie o pripustení zámeny účastníka a toto uznesenie riadne doručiť účastníkovi konania, ktorý mal vstúpiť do konania na strane žalovaného. Z tejto skutočnosti vyvodzuje dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamieta, alternatívne, aby rozhodnutie prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo konanie zastavil.

Žalobca sa k podanému dovolaniu vyjadril a napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považuje za správny. Uviedol, že aj keď sa v predmetných uzneseniach uvádza, že tam označené príspevkové organizácie zanikajú dňom 01. 01. 2006 ich zlúčením do rozpočtovej organizácie S. Z. a P., v skutočnosti došlo k ich zániku splynutím do právneho nástupcu. Žalobca, ako univerzálny sukcesor vstúpil do všetkých práv a povinností jeho právnych predchodcov a nie je možné preto tvrdiť, že z vyššie uvedeného dôvodu, kvôli zle uvedenému spôsobu transformácie, žalobca nemá právnu subjektivitu. Zákon takúto nepresnosť nesankcionuje neplatnosťou. Z obsahu uznesení č. 276/2005 a 386/2005 zastupiteľstva NSK je možné zistiť, že tieto uznesenia sú rozhodnutím, jednostranným prejavom vôle kompetentného orgánu, ktorý je dostatočne určitý a zrozumiteľný na to, aby z nich bolo možné zistiť, čo bolo zámerom konajúceho orgánu a čo chcel týmto uznesením dosiahnuť. Je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že zastupiteľstvo rozhodlo o zrušení právnych predchodcov a súčasne o zriadení žalobcu, pričom rozhodlo aj o tom, že predchodcovia zanikajú práve do novozriadenej, novovzniknutej rozpočtovej organizácie nástupníckej spoločnosti – žalobcu. Schválenie zriaďovacej listiny žalobcu vôbec nemuselo byť súčasťou predmetného uznesenia, lebo sa ním osvedčuje jeho vznik, ako aj ďalšie skutočnosti v nej uvedené. Z predmetných uznesení je bezpochyby možné vyvodiť záver, že termín prechodu

majetku zanikajúcich predchodcov bol určený zriaďovateľom na 01. 01. 2006. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že vznik, existencia a zánik rozpočtovej organizácie je viazaný na to, či takáto organizácia má alebo nemá majetok zverený do správy. Preto ani nebolo nutné pri zriaďovaní novovzniknutej spoločnosti, aby v zriaďovacej listine výslovne vyšpecifikoval majetok, ktorý sa mu zveruje do správy, hoci k samotnému zvereniu majetku do správy žalobcu došlo, i keď viacerými úkonmi, vykonaných v rámci procesu prechodu práv a povinností. K právne účinnému zvereniu tohto majetku žalobcovi do jeho správy došlo až ku dňu vzniku právneho nástupníctva, t. j. 01. 01. 2006. Žalobca má za to, že dostatočne preukázal svoju aktívnu legitimáciu v predmetnom spore. Napokon žalovaný bezodkladne po doručení rozsudku odvolacieho súdu predmetnú pohľadávku, vrátane trov konania aj zaplatil.

Preto žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol a súčasne žalovaného zaviazal na náhradu trov v dovolacom konaní vo výške 3 028,86 eur, za jeden úkon právnej služby spočívajúci vo vyjadrení k dovolaniu á 2 538,05 eur + 1x režijný paušál 7,21 eur + 19% DPH.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa.

Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že

je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. V prejednávanej veci sa nejedná o zákonom prípustné dovolanie v zmysle cit. ustanovenia.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Dovolateľ prípustnosť odvolania odvodzuje s poukazom na ustanovenie § 237 písm. b/ a f/ O. s. p.

Ustanovenie § 237 písm. b/ O. s. p. sa týka nedostatku vecnej príslušnosti. Ide o prípad, keď účastník mal síce procesnú spôsobilosť, ale nemal vecnú spôsobilosť vystupovať ako účastník v konaní (aktívna na strane žalobcu a pasívna legitímácia na strane žalovaného), t.j. v konkrétnom súdenom právnom vzťahu účastník nie je spôsobilý brať na seba práva alebo povinnosti. Nedostatok vecnej legitímácie má v súdnom spore za následok zamietnutie žaloby.

Dovolateľ však vo svojich námietkach poukazuje na nedostatok procesnej spôsobilosti na strane žalobcu – právnu neexistenciu vzniku subjektu (§ 237 písm. c/ O. s. p.). Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 O. s. p.). Jedná sa o procesnú subjektivitu. Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 OZ) – právnu subjektivitu. Ak po začatí súdneho konania účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania, postup súdu upravuje § 107 O. s. p. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom má za následok zastavenie konania a súd nemôže meritórne rozhodnúť vo veci.

Žalobca je účastníkom konania v zmysle ust. § 90 O. s. p., ktorý má v zmysle ust. § 19 O. s. p. právnu subjektivitu, t. j. má spôsobilosť mať práva a povinnosti, ako aj spôsobilosť na právne úkony. Nesporne žalobca je právnym nástupcom zdravotníckeho zariadenia N. s P. K. (pôvodný žalobca) v dôsledku univerzálnej sukcesie, na základe rozhodnutia zriaďovateľa Nitrianskeho samosprávneho kraja, a to prostredníctvom svojho zastupiteľstva (§ 11 zák. č. 302/2001 Z. z.). V zmysle zákona č. 302/2001 Z. z. samosprávny kraj pri výkone samosprávy je oprávnený zakladať, zriaďovať, zrušovať a kontrolovať svoje rozpočtové a príspevkové organizácie a iné právnické osoby podľa osobitných predpisov (§ 4 ods. 1 písm. f/ cit. zák.). V zmysle procesného nástupníctva, ktoré nastalo v súlade so zákonným postupom zriaďovateľa - Nitrianskeho samosprávneho kraja, rozpočtová organizácia – S. Z. a P. má

právnou subjektivitu, t.j. môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zväzovať sa od svojho zriadenia, t.j. od 01.01. 2006. Svojim rozpočtom je však zapojená na rozpočet zriaďovateľa (VÚC), ktorý garantuje a kontroluje jej činnosť, plní však úlohy zriaďovateľa a vo vzťahu k majetku zriaďovateľa, ktorý spravuje má postavenie správcu (Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách). Zriaďovateľ v zriaďovateľskej listine jednoznačne vymedzil predmet činnosti žalobcu, a to vymáhanie pohľadávok a úhrada záväzkov z činnosti bývalých nemocníc s poliklinikou v zriaďovateľskej pôsobnosti Nitrianskeho samosprávneho kraja. Preto žalobca ako právny nástupca N. s P. v K. je vo veci aktívne vecne legitimovaný. Týmito skutočnosťami sa dostatočne zaoberal prvostupňový súd, ako i súd odvolací.

Dovolateľ ďalej namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pre súdom tým, že súd nevydal rozhodnutie o pripustení zámeny na strane žalovaného. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite zdôvodnil právnou skutočnosť, ktorá mala za následok, že v konaní pokračoval so spoločnosťou D. Z. P., a. s., B. ktorá na základe zmluvy o predaji podniku zo dňa 16. 12. 2009 a účinnnej zo dňa 31. 12. 2009, prevzala všetky práva a záväzky pôvodného žalovaného. Právny nástupca žalovaného uvedené právne skutočnosti potvrdil a vierohodne preukázal. To, že odvolací súd nerozhodol uznesením o tejto skutočnosti, nejedná sa o vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolateľ prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. odvodzuje aj tým, že dôvody odvolacieho súdu v odôvodnení jeho rozhodnutia sú nepreskúmateľné a nepresvedčivé.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne

doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O. s. p.). V danom prípade odvolací súd postupoval v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. účinným od 15. októbra 2008 (zák. č. 384/2008 Z. z.).

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 238 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5, v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal za jeden úkon právnej pomoci, a to vyjadrenie k dovolaniu á 2 538,05 eur, + 7,21 paušálne výdavky ako aj 19% DPH, teda celkom v sume 3 028,86 eur (podľa vyhláška č. 655/2004 Z. z.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. októbra 2010

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová